

Дамян Дамянов

Априлско въведение

Лети колата срещу облаците,
А облаците – срещу мен.
В кръвта ми се запалват образите
На светлия априлски ден,
На туй огромно слънце кърваво
Като отсечена глава,
Която се търкаля, хвърлена
По ветровитата трева.
Приижда буря. И стихията
В земята изпод мен кънти.
На свода син камбанарията
Гърми, за да я извести.
Като бунтовници неверующи
Под гръмовитите къмба
Се вдигат пак Батак и Перушица.
И вягърът като тръба
Ечи над древното Брацигово.
Подир деветдесет лета
Петлешковият глас пак вика ме
По тези кървави места...

Деветдесет дъждовни пролети.
Но кой ли дъжд би тук измил
Кръвта и мъката, и волята
На оня, страшния Април?

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7992>]